

aanduiding geeft aan dat deze minister wel meer doet wat ons niet echt aanstaat, maar ook dat hij tot betere voorstellen in staat is. Ik deel die opvatting van mijn collega aan de overzijde. De instelling van een inspectie voor de sanctietoepassing was en blijft een goede zaak. Professioneel en structureel toezicht op de tenuitvoerlegging van straffen in justitiële instellingen is noodzakelijk, maar daarom hoeft het onafhankelijke toezicht zoals het door de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming naar tevredenheid wordt uitgevoerd, nog niet te verdwijnen. Zeker niet in een tijd – collega De Wolff verwees er al naar – waarin er zo veel verandert in onze gevangnissen en naar de mening van mijn fractie en van anderen lang niet altijd in de goede richting. De recente wijzigingen in het gevangenisregime stemmen ons erg somber. Veel belangrijker is dat dit ook geldt voor het gevangenispersoneel, voor de reclassering en de gevangenen zelf. Juist daarom is op zijn minst een zo onafhankelijk mogelijk toezicht vereist. Met steeds meer en vaak ook gevaarlijker gevangenen en verhoudingsgewijs minder personeel nemen de kansen op problemen en misstanden in onze gevangnissen toe. Laten wij daar de ogen voor openhouden, zeg ik tegen de minister.

De minister zegt uit voorzorg te hebben geregeld dat de werkwijze en oordeelsvorming van de inspectie onafhankelijk plaatsvinden. Met alle respect voor de mening van de minister ziet mijn fractie een wezenlijk verschil tussen een aan de minister hiërarchisch ondergeschikte organisatie en een raad die door de Kroon wordt benoemd, die geen hiërarchische relatie met het departement heeft en die naar ieders oordeel, ook dat van de minister, de eigen onafhankelijkheid en deskundigheid in de praktijk lang bewezen heeft.

Deze minister heeft ongetwijfeld het voornemen om geen enkele invloed uit te oefenen op zijn inspectie en het door de inspectie te houden toezicht, maar geldt dat ook voor elke volgende minister van Justitie? Er lopen er in en rond Den Haag wat rond voor wie hij noch ik onze hand in het vuur zouden steken als het over dit onderwerp gaat. Dat geldt zeker ook buiten onze grenzen. Precies daarom zijn er in de Raad van Europa begin dit jaar Europese gevangenisregels afgesproken. Het is lang niet overal zeker dat alle ministers die over het gevangeniswezen gaan, Donner heten of in de geest van Donner handelen. Men moet de kat niet op het spek binden, lijkt een van de bindende gedachten te zijn geweest bij het opstellen van de European Prison Rules door de Raad van Europa. Daarin werd vastgelegd dat onafhankelijk toezicht gegarandeerd dient te zijn in alle landen van de Raad van Europa.

Als vertegenwoordiger van deze Kamer in de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa hecht ik er zeer aan dat wij deze Europese afspraken nakomen. De stelling van de minister dat hij de European Prison Rules weliswaar als bron van inspiratie voor het regeringsbeleid ziet, maar niet als bindend in al zijn aspecten is wellicht formeel juist, maar overigens toch een met een erg zuinig mondje beleden afhankelijkheid aan de Raad van Europa. Wij hebben het hier immers over een Europese organisatie die de bescherming van de mensenrechten als core business beschouwt. Het is geen goed signaal als wij ons al binnen een halfjaar indelen bij de rekkelijken in plaats van bij de preciezen als het gaat om de hardheid van de daar gemaakte afspraken. Deze Nederlandse stellingname kan zeker aangeroepen worden in landen die een aanzienlijk

slechtere staat van dienst hebben als het gaat om het toezicht op hun gevangeniswezen en om de wijze waarop er met de rechten van hun gevangenen omgesprongen wordt.

Het is jammer dat de motie-De Wit het in de Tweede Kamer niet gehaald heeft. Die motie voorzag in handhaving van de toezichthoudende taak van de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming naast het integrale toezicht door de inspectie. De motie-Weekers/Çörüz die de raad een stimulerende rol toedicht ten opzichte van de lokale commissies van toezicht als het gaat om het maken van landelijke vergelijkingen en het waarnemen van trends, is volgens mijn fractie beslist geen afdoende compensatie voor het weghalen van de toezichtstaak bij de raad.

Echter, het voorliggende wetsvoorstel doet meer dan het schrappen van de toezichtstaak van de raad. Het haalt ook het tijdelijke karakter van de raad weg, wat wij een goede zaak vinden, en het regelt alle taken van de raad als zodanig, waar ook niets mis mee is. Hier is dus de betere Donner aan het werk en daarin steunen wij hem. Alleen wordt het dan wel lastig of je nu per saldo voor dit wetsvoorstel moet stemmen of tegen. Meer smaken zijn er niet voor de Eerste Kamer. Wij luisteren deze keer daarom extra goed naar de beantwoording door de minister van onze en andermans opmerkingen, zodat wij in tweede termijn onze keuze kunnen bepalen. Een toezegging van de minister, de Kamerbrede opvatting gehoord hebbend om alsnog in de geest van de eerder niet gehonoreerde motie-De Wit te handelen en dus de toezichthoudende taak overeind te houden, zal ons zeker helpen om een voor hem aangename beslissing te nemen.

De beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel Regeling van de tijdelijke vervanging van leden van de Tweede Kamer en Eerste Kamer der Staten-Generaal, de provinciale staten en de gemeenteraden wegens zwangerschap en bevalling of ziekte (30229).

De beraadslaging wordt hervat.

Minister **Nicolaï**: Voorzitter. Ik dank de heer Platvoet en anderen voor de felicitaties aan mijn adres, al zei de heer Platvoet erbij dat ik de zesde minister met deze portefeuille ben die hij in zeven jaar heeft meegemaakt. Dat is inderdaad niet de vorm van bestuurlijke vernieuwing die ik voorsta, maar dat valt mij moeilijk te verwijten, hetgeen hij overigens ook niet deed.

Ik dank de leden van uw Kamer vooral voor hun inbreng. Een aantal van hen refereerde aan de lange voorgeschiedenis. De heer Pastoor begon dertien jaar geleden, bij de behandeling in de Eerste Kamer, de heer Van Raak ging nog verder terug, namelijk negentien jaar geleden, tot de discussie in de Tweede Kamer met mevrouw Van Es. Mevrouw Westerveld vatte de voorgeschiedenis samen met de term "over tijd". Zoals men weet, kan er ook in dat geval nog altijd sprake zijn

Nicolai

van een goede bevalling van een heel gezond kind. Dat is naar mijn mening wat hier vandaag aan de orde is.

Ik dank de woordvoerders voor de constructieve inbreng, ook in gevallen waarin men over een principiële hobbel heen moest stappen. Daarmee is het belang van dit wetsvoorstel nog eens onderstreept. Vrijwel iedereen deelt de opvatting dat dit een belangrijke stap is om vrouwen meer gelijkwaardige mogelijkheden te geven in de vertegenwoordigende democratie als volksvertegenwoordiger. Het helpt voor de kwaliteit van het functioneren van diezelfde vertegenwoordigende organen als men op een goede manier de vervanging kan regelen. Het doet recht aan stemverhoudingen zoals die zijn bepaald na verkiezingen en het is voorts in het belang van de betrokkenen zelf om bij de bevalling of ingeval van ziekte de tijd te hebben.

Ik benadruk nogmaals dat het hier een heel bijzondere situatie betreft van volksvertegenwoordigers, die nooit dezelfde kan zijn als die van gewone werknemers. Daarom meen ik dat een uitbreiding naar gewone werknemers hier niet aan de orde kan zijn. Dat heeft overigens ook niemand bepleit.

Wij spreken hier over een tijdelijke vervanging gedurende een vaste periode van zestien weken. Automatisch herleeft van rechtswege het lidmaatschap en is ook de vervanger van rechtswege ontheven uit zijn functie na die periode. De voorzitter, die dat bepaalt, baseert zich daarbij volledig op het oordeel in de medische verklaring of die van de verloskundige. Dat kan maximaal drie keer in één zittingsperiode. Het vervangen lid behoudt in principe zijn volledige rechtspositie, uiteraard zonder onkostenvergoeding. Hij maakt in die periode ook geen onkosten, maar wordt wel doorbetaald middels een schadeloosstelling en pensioenopbouw, terwijl de vervanger ook de normale schadeloosstelling ontvangt en uiteraard wel de onkosten vergoed krijgt, maar geen aanspraak heeft op wachtgeld.

Mevrouw Van den Broek, de heer Van Raak en de heer Platvoet hebben gevraagd naar de situatie van de Nederlandse leden van het Europees Parlement. Het is een belangrijke kwestie om ook voor hen mogelijk te maken wat wij nu regelen voor leden van de Eerste en de Tweede Kamer. Daarover wordt binnen het Europees Parlement gesproken, ook volgende week weer. Primair richt de discussie zich dan op het zwangerschapsverlof. Concreet wordt daar gesproken over een wijziging van het reglement van het Europees Parlement, die erop neerkomt dat op nationaal niveau de mogelijkheid bestaat van een vervangingsregeling zoals wij die hier willen. Er zijn nog juridische problemen met de Europese Akte inzake de verkiezing van het Europees Parlement. Die discussie is nog niet afgerond. Ik durf niet te voorspellen wanneer die tot duidelijkheid zal leiden. Gelukkig voorziet dit wetsvoorstel daarin. Het kan dus in werking treden zonder dat wij hoeven te wachten op een uitspraak vanuit Brussel en Straatsburg. Zodra daar de genoemde mogelijkheid ontstaat, kunnen wij alsnog het laatste deel van onze wet in werking laten treden. Dat zullen wij ook zeker doen wanneer die hier wordt aangenomen.

Alle woordvoerders hebben naar aanleiding van het artikel van de heer Kortmann gesproken over het al dan niet ongrondwettig zijn van het gemengde voorstel, dat een tweederde meerderheid vereist, en het deel dat een gewone meerderheid vereist. Mevrouw Westerveld en de heer Van Raak hebben daarover in kritische zin gespro-

ken en hebben gevraagd of dit niet een uitzondering op de regel zou moeten zijn. Als ik de inbreng van de heren Platvoet, Pastoor en Holdijk en mevrouw Van den Broek goed heb begrepen, kiezen zij voor de redenering om niet te splitsen, die ook door het kabinet wordt gevolgd. Ik heb ook mevrouw Westerveld en de heer Van Raak niet horen ontkennen dat de juridische en staatsrechtelijke mogelijkheid bestaat om te combineren. Elk wetsvoorstel zal op eigen merites moeten worden beoordeeld of de noodzaak tot combineren aanwezig is. Ik meen dat het moeilijk is om daarover in algemene zin een uitspraak te doen. Per geval moet worden bekeken of hetgeen via twee wetgevingstrajecten moet worden geregeld, zo onlosmakelijk met elkaar is verbonden dat je beide materieel niet van elkaar kunt scheiden. De heer Platvoet heeft het kort samengevat toen hij stelde dat dit een geval is van "alles of niets". Je kunt je moeilijk voorstellen dat wij een vervangingsregeling zouden accepteren zonder een vergoedingsregeling. Dan zouden wij een lege dop hebben. Materieel kan het dus niet worden gesplitst. Het is niet mogelijk dat het ene deel wel wordt aangenomen en het andere niet. Voor het kabinet is dit de reden om vast te houden aan het gemengde karakter van dit voorstel. Uiteraard is de consequentie dat voor het geheel een tweederde meerderheid nodig is, waarop de heer Holdijk terecht wees. Mevrouw Van den Broek hoeft zich geen zorgen te maken dat dit een precedent of alibi zal zijn. Elke keer moet kritisch worden bekeken of combinatie werkelijk nodig is.

Ik ben nog het antwoord schuldig op een vraag van de heer Platvoet in het kader van de discussie over de werkings sfeer van deze wet voor Europese parlementariërs. Hij vroeg of deze niet in de titel verwerkt had moeten worden. Zoals de heer Platvoet weet, is dit door de Tweede Kamer bij amendement gewijzigd. Het zou inderdaad in een moeite door in de titel zijn weerslag hebben moeten vinden. Hij zal er echter begrip voor hebben dat wij hierin in dit stadium van de behandeling geen verandering meer kunnen brengen. Dat doet niet af van het feit dat hij terecht hierop heeft gewezen.

Mevrouw Westerveld heeft specifiek gevraagd naar een verplichting voor werkgevers om verlof te verlenen aan leden van vertegenwoordigende lichamen. Zij noemde in dit verband concreet de aanvulling van artikel 643 van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met een verplichting voor werkgevers om verlof te geven aan iemand die vervangend Kamerlid wordt. Dit artikel in het Burgerlijk Wetboek regelt een verplichting van werkgevers om werknemers vergaderingen bij te laten wonen. Het biedt een voorziening voor raads- en statenleden zowel als voor Eerste Kamerleden, deeltijdwethouders en deeltijdgedeputeerden. Dat moet je niet willen doortrekken naar een voltijd functie als het Tweede Kamerlidmaatschap, ook al wordt die tijdelijk vervuld. Ik meen dat deze weg niet geëigend is om hiervoor meer ruimte te creëren.

De heer Van Raak sprak over de – in zijn woorden – quasi-arbeidsrechtelijke relatie met de overheid. Hij vroeg of deze relatie tegenwoordig niet beter met de partij kan bestaan. Daarover kan elke partij natuurlijk verschillend denken. Wij hebben ook enige kennis van de verhouding tussen de Socialistische Partij en hun leden in vertegenwoordigende organen. Ten principale zou dit een heel grote grondwetswijziging vergen. Die stap zou ik niet willen zetten.

Nicolaï

De heer **Van Raak** (SP): Ik vraag niet van de minister dat hij onze visie op de vertegenwoordigende democratie overneemt. Ik constateer dat deze vervangingsregeling een uitbreiding vormt op wat ik – bij gebrek aan een beter woord, maar ik houd mij daarvoor graag aanbevelen – de quasi-arbeidsrechtelijke relatie tussen Kamerlid en overheid heb genoemd. De minister hecht zeer aan de onafhankelijkheid van Kamerleden. Deze quasi-arbeidsrechtelijke relatie tussen het Kamerlid en de overheid die door hem of haar moet worden gecontroleerd, wordt groter gemaakt. Ik vraag mij daarom af of het niet logischer is om een quasi-arbeidsrechtelijke relatie te hebben met de partij die je vertegenwoordigt. Vanuit mijn perspectief is sprake van een merkwaardig dilemma.

Minister **Nicolaï**: Ik had de vraag van de heer Van Raak wel degelijk goed begrepen. Mijn antwoord erop luidde dat ik de suggestie die uit zijn vraag sprak, namelijk dat het een goede ontwikkeling zou zijn om meer als een soort werknemer van je partij te worden beschouwd wanneer je deel uitmaakt van een vertegenwoordigend lichaam, niet deel. Dat zou neerkomen op het omdraaien van ons beeld van de representatieve democratie. De heer Van Raak heeft er zelf al op gewezen dat politieke partijen in onze Grondwet niet eens bestaan. Het zou een zeer fundamentele grondwetswijzigingsdiscussie vergen om deze stap te zetten. Ook nu worden Kamerleden niet door hun partij betaald. Dat er vertegenwoordigers van een bepaalde partij zijn die een deel van wat zij van de overheid verkrijgen, afstaan aan hun partij, is geen reden om ons model ten principale ter discussie te stellen.

Mevrouw Van den Broek heeft enkele vragen gesteld over de norm van drie maal zestien weken. Zij beargumenteert dat het voor de regering niet helemaal voldoende kan zijn dat IPO en VNG dit bepleiten. Zij hoeft zich geen zorgen te maken. Het kabinet blijft altijd zelf nadenken en vraagt zich steeds af hoe serieus de adviezen van IPO en VNG moeten worden genomen. Ik veronderstel dat haar zorg zich niet richt op de periode van zestien weken. Dat is de reguliere periode voor zwangerschap en bevallen. Het gaat haar dus waarschijnlijk eerder om het maximale aantal van drie. Dat is op zich inderdaad arbitrair. Er is een uitvoerige discussie aan voorafgegaan. Deskundigen hebben berekend dat je in een zittingsperiode van vier jaar vier maal kunt bevallen. Los van het aantal bevallingen, kun je ook langer ziek zijn. Ik meen dat een juiste balans is gevonden omdat de maximale periode dat je afwezig kunt zijn op deze manier nog net onder een kwart van de zittingsperiode blijft. Naar mijn mening is dat de grens. Als iemand langer afwezig zou zijn, moet zij bij zichzelf te rade gaan of zij haar vertegenwoordigende verantwoordelijkheid nog wel kan blijven uitvoeren.

Mevrouw Van den Broek heeft ook gevraagd naar een oordeel van een onafhankelijk arts. De huisarts moet geacht worden een onafhankelijk medisch oordeel te kunnen geven. Volksvertegenwoordiger blijft daarnaast een bijzonder positie. Wij moeten vertrouwen kunnen stellen in het oordeel en de eerlijkheid van elke gekozen volksvertegenwoordiger. Daarom is geen constructie met een contra-expertise of onafhankelijke tweede medische verklaring ontworpen. De verklaring van de huisarts is overigens wel doorslaggevend voor de voorzitter van de Kamer om te besluiten over te gaan tot gebruikmaking van deze regeling.

Een aantal leden heeft de vraag gesteld wanneer de regeling in werking treedt. Simpel gezegd is dat zo snel mogelijk. Om te beginnen, hangt dit vooral af van de vraag of de Kamer er snel mee instemt. Ik hoop uiteraard dat dit het geval zal zijn. Ik zeg de Kamer toe dat het kabinet onmiddellijk daarna met een koninklijk besluit zal regelen dat de wet in werking treedt. Dit komt erop neer dat het een kwestie zal zijn van enkele weken nadat het wetsvoorstel ter ondertekening aan de Koningin is voorgelegd. Ik heb de blijde verwachting waarover mevrouw Westerveld sprak met dit bericht misschien nog kunnen vergroten.

□

Mevrouw **Van den Broek-Laman Trip** (VVD): Voorzitter. Ik dank de minister voor het beantwoorden van twee vrij gedetailleerde vragen van mij. Ik ben blij dat hij deze antwoorden in deze zaal heeft uitgesproken; ze geven een betere argumentatie voor de periode van driemaal zestien weken. De minister heeft volstrekt gelijk, het ging om de drie en niet om de zestien. Mijn fractie heeft zoveel vertrouwen in zijn antwoorden dat wij dit wetsvoorstel zullen steunen.

□

De heer **Van Raak** (SP): Voorzitter. De minister lijkt het standpunt van mevrouw Westerveld en van mij te steunen als hij zegt dat bij wetsvoorstellen waarbij een deel een meerderheid van twee derde en een ander deel een gewone meerderheid nodig heeft, splitsing de regel en combinatie een uitzondering is, maar dat wij hierbij met zo'n uitzondering te maken hebben. Ik denk dat de minister hier wel gelijk in heeft.

De minister weet nog niet wanneer deze regeling van toepassing zal zijn voor leden van het Europees Parlement. Met deze mededeling zullen wij dan maar genoegen moeten nemen.

Ik denk dat de minister het met mij eens zal zijn dat wij met dit voorstel Kamerleden in hogere mate in een arbeidsrechtelijke relatie met de overheid brengen. Het heeft mijn voorkeur om niet uit te gaan van een arbeidsrelatie met de overheid, omdat een Kamerlid de overheid controleert, maar van een arbeidsrelatie met de partij die een lid vertegenwoordigt. Maar de minister heeft er ook gelijk in dat het hierbij om een heel andere discussie gaat. Misschien zullen wij die ooit nog voeren, maar hij heeft in ieder geval gezegd dat het wat hem betreft niet de bedoeling is om deze quasi-arbeidsrechtelijke relatie op korte termijn uit te breiden. Dit is voor mijn fractie ook voldoende, dus wij zullen dit wetsvoorstel steunen.

□

De heer **Platvoet** (GroenLinks): Voorzitter. Ik ben het eens met de opmerking van de minister waarmee hij aangaf dat hij het met mij eens is dat het gelet op de inhoud van dit wetsvoorstel het beste is om de onderdelen gelijktijdig te behandelen. Hij heeft ook gezegd dat het geen automatisme is, dat elk wetsvoorstel waarbij een deel een gekwalificeerde meerderheid en een ander deel een gewone meerderheid nodig heeft, op zijn eigen merites beoordeeld wordt. Dit lijkt mij heel goed.

Platvoet

Het is jammer dat de titel niet meer de gehele inhoud van het wetsvoorstel dekt, het is een omissie. Ik zal geen novelle van de regering vragen om de titel nog te wijzigen, maar het is toch wel een vervelende vergissing.

Ten slotte vermeld ik nog dat er een vraag van mij niet beantwoord is, namelijk die over de positie van leden van de deelraden in Rotterdam en Amsterdam. Voor de zekerheid vraag ik nog maar even of de gemeenteraden van deze twee steden eenzelfde regeling kunnen treffen voor de leden van hun deelraden.

Minister **Nicolai**: Voorzitter. Ik was vergeten om die vraag van de heer Platvoet te beantwoorden. Het is inderdaad mogelijk om in een gemeente met deelraden zo veel mogelijk overeenkomstig de bepalingen van de Kieswet regelingen voor leden van deelraden te treffen. Ik begrijp uit deze vraag dat de heer Platvoet dit ook zo zou willen zien.

Ik ben blij dat door de steun van deze Kamer nu, na negentien jaar discussie, deze stap gezet kan worden.

De beraadslaging wordt gesloten.

Het wetsvoorstel wordt zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: De aanwezige leden van de fractie van de SGP wordt conform artikel 121 van het Reglement van Orde aantekening verleend dat zij geacht willen worden, zich niet met dit wetsvoorstel te hebben kunnen verenigen.

Hiermee is voldaan aan de eis dat voor de aanneming van dit wetsvoorstel een meerderheid van twee derde nodig is.

De vergadering wordt van 16.04 uur tot 17.00 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Tijdelijke instellingswet Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming (30161).**

De beraadslaging wordt hervat.

Minister **Donner**: Voorzitter. Het verheugt mij dat wij in de gelegenheid zijn, dit wetsvoorstel vandaag af te handelen. Dit is nodig omdat de nu voorgestelde wetgeving op 1 oktober in werking moet treden, anders zou de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, de RSJ, als gevolg van het vervallen van de huidige tijdelijke wet geheel verdwijnen. Met dit wetsvoorstel ontstaat er een definitieve regeling voor de raad.

Bij de schriftelijke voorbereiding en bij de mondelinge behandeling stond het voorstel centraal om de toezichthoudende taak van de RSJ te laten vervallen. De heer Kox noemde de definitieve vastlegging van de twee andere taken van de raad verstandige onderdelen van het wetsvoorstel. Daarover zijn verder ook geen opmerkingen gemaakt, dus laten wij ons concentreren op het vervallen van de toezichthoudende taak. Dit laat

uiteraard onverlet dat de twee in dit wetsvoorstel onverbrekkelijk met elkaar verbonden zijn.

Ik heb in de memorie van antwoord nog eens uiteengezet waarom dit een wenselijk voorstel is. Uit de inbreng van mevrouw Tan heb ik kunnen opmaken, dat hoe meer je over een onderwerp zegt, des te meer aanleiding er kan zijn tot het ontstaan van verschillende indrukken. Zij las althans mijn verschillende woorden voor zoals zij wellicht in haar jeugd bloemblaadjes afteelde op basis van "hij houdt van me, hij houdt niet van me". Zij vroeg zich af of de minister nu wel of niet van de RSJ houdt. Ter correctie van de verkeerde indruk van de betekenis van de raad die mogelijk ontstaan was door enkele rapporten, heb ik ook in de Tweede Kamer geprobeerd om duidelijk te maken dat ik de RSJ op prijs stel en hem op de juiste waarde schat, maar dat ik vond dat het functioneren van het toezicht van de raad in verband met de totstandkoming van de Inspectie voor de Sanctietoepassing (ISt) nodig aan vernieuwing toe was. Het was de vraag of je de twee naast elkaar zou kunnen laten bestaan.

Maar voor het overige gaat het nu om de andere taken van de RSJ. De rechtsprekende taak en de adviserende taak van deze raad worden thans wettelijk vastgelegd. Deze taken kunnen zonder nieuwe wetgeving niet verder beperkt worden, dat is ook volstrekt niet de bedoeling. Ik heb ook al aangegeven dat de adviserende taak wellicht juist breder zal worden, mede in verband met de consequenties op het punt van het toezicht, als dit wetsvoorstel aangenomen wordt. Daarnaast worden de incompatibiliteiten geregeld. In verband met het brede spectrum dat de leden van de RSJ vertegenwoordigen, is het wenselijk om te kunnen preciseren wat verenigbaar is met het lidmaatschap van de raad.

Ik gaf al aan dat de beslissing om de expliciete regeling van de toezichthoudende taak van de RSJ uit de wet te schrappen samenhangt met de oprichting van de ISt. Dit hoeft geen verbazing te wekken, want de keuze om voor de RSJ een tijdelijke wet te maken hing samen met het gegeven dat beide Kamers der Staten-Generaal de instelling van deze inspectie nodig achtten. Daarom is destijds gekozen voor het opnemen van een horizonbepaling in de RSJ-wetgeving. Een bepaalde termijn was nodig voor het regelen van de arrangementen voor het toezicht. Nagegaan moest worden hoe die het beste vorm konden worden gegeven. Daarmee is men iets langer bezig geweest dan de bedoeling was en er werd gekozen voor verlenging met één jaar. Dat was de eerste verlenging van de tijdelijke wet. De termijn voor die verlenging zou eindigen op 1 april van dit jaar, maar om ook in deze Kamer een volwaardige behandeling van het wetsontwerp mogelijk te maken, heb ik een wetsontwerp ingediend om de termijn met een halfjaar te verlengen. De Tweede Kamer heeft dat wetsontwerp aanvaard, maar per 1 oktober eindigt deze termijn.

De Inspectie voor de Sanctietoepassing is per 1 januari 2005 van start gegaan. Zij houdt zich bezig met de inrichting van het gevangeniswezen, de detentiecentra voor vreemdelingenbewaring, de inrichtingen voor de verpleging van ter beschikking gestelden, justitiële jeugdinrichtingen en de reclassering. Kortom, deze inspectie omvat het gehele terrein.

De ISt voorzag en voorziet in een hiaat dat er zou zijn als wij alleen de RSJ hadden. Daarvan zou sprake zijn bij het toezicht op de beveiliging van justitiële inrichtingen en de reclassering, want ook daarop is toezicht nodig.